

VENDIM
Nr. 32, datë 10.7.2013

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Xhezair Zaganjori	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Admir Thanza	anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Blerina Basha, në datën 11.2.2013, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr. 47/20 Akti, që i përket:

KËRKUES: Kleves Muja, përfaqësuar nga avokat Ardian Visha, me prokurë të posaçme.

SUBJEKT I INTERESUAR: Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga Ivi Kaso, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 485, datë 25.7.2012 “Për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës Rrethina, z. Kleves Muja”.

BAZA LIGJORE: Neni 115/2 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 42 i ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Fatmir Hoxha; përfaqësuesin e kërkuarit që kërko i pranimin e kërkesës, përfaqësuesin e subjektit të interesuar që kërko i rrëzimin e kërkesës dhe pasi shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuar i është zgjedhur kryetar i komunës Rrethina, në qarkun Shkodër, në zgjedhjet vendore të zhvilluara më datën 8.5.2011. Në datën 1.6.2012 kërkuar i është arrestuar nga Policia Gjyqësore pranë Drejtorisë së Policisë së Qarkut Shkodër, me qëllim ekstradimin e tij në Itali. Bazuar në urdhër arrestin e datës 29.10.2009, lëshuar prej autoriteteve gjyqësore të Barit, rezultonte se ai ishte shpallur në kërkim ndërkombëtar për veprën penale të trafikut ndërkombëtar të lëndëve narkotike.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër, me vendimin nr. 280, datë 2.6.2012, ka vendosur vlerësimin e ligjshëm të arrestit të kërkuarit dhe caktimin ndaj tij të masës së sigurimit “arrest me burg”, me afat 40 ditë.

3. Gjykata e Apelit Shkodër, mbi ankimin e paraqitur nga mbrojtësit e kërkuarit, me vendimin nr. 116, datë 14.6.2012, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 280, datë 2.6.2012 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër, vlerësimin e paligjshëm të arrestit të kërkuarit për shkak se nuk provohej gjendja e rastit të ngutshëm. Gjithashtu, kjo gjykatë, nisur nga gjendja e rëndë shëndetësore e kërkuarit për shkak të goditjes me mjete të forta në kokë dhe transferimit, në datën 4.6.2012, nga dhomat e paraburgimit në Spitalin Ushtarak Qendror Universitar Tiranë, ka vendosur caktimin e masës së sigurimit personal “arrest në shtëpi”, duke urdhëruar, në zbatim të nenit 237/1 të Kodit të Procedurës Penale, qëndrimin e tij në spitalin ku po kurohej dhe lirimin e menjëhershëm nga dhomat e paraburgimit, nëse ndaj kërkuarit nuk kishte vendim tjetër dënimi me burgim ose masë tjetër sigurimi personal “arrest në burg”.

4. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër, referuar gjendjes së rëndë shëndetësore të kërkuarit dhe bazuar në arsye humanitare, me vendimin nr. 153 (6532), datë 31.7.2012, ka vendosur rrëzimin e kërkesës së Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Shkodër, me objekt ekstradimin e kërkuarit në Itali, në zbatim të urdhër arrestit të lëshuar nga Gjykata e Barit, Itali, si dhe shuarjen e masës së sigurimit personal “arrest në shtëpi” të caktuar ndaj tij me vendimin nr. 116, datë 14.6.2012 të Gjykatës së Apelit Shkodër, vendim i cili ka marrë

formë të prerë në datën 15.8.2012.

5. Këshilli i Ministrave, me vendimin nr. 485, datë 25.7.2012, ka vendosur shkarkimin e kërkuesit nga detyra e kryetarit të komunës Rrethina, bazuar në propozimin e Ministrit të Brendshëm, referuar fakteve të parashtruara prej autoriteteve italiane të drejtësisë, vendimit nr. 280, datë 2.6.2012 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër dhe, po ashtu, në mbështetje të neneve 100, pika 2 dhe 115 të Kushtetutës, si dhe nenit 42, shkronja “a” të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”. VKM-ja nr. 485, datë 25.7.2012, për shkarkimin e kërkuesit nga detyra e kryetarit të komunës Rrethina, me shkresën nr. 3994/4 prot., datë 10.8.2012 të Ministrit të Brendshëm, i është përcjellë Prefektit të Qarkut Shkodër, Këshillit të Komunës Rrethina dhe, për dijeni, kërkuesit Kleves Muja.

II

6. **Kërkuesi**, brenda 15 ditëve nga dita e komunikimit të VKM-së nr. 485, datë 25.7.2012, i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për shfuqizimin e vendimit të shkarkimit të tij nga detyra, duke parashtruar këto pretendime:

6.1 Akti i kundërshtuar nuk përmbush kushtin ligjor të arsyetimit, sepse i mungon baza faktike dhe shpjegimi i fakteve që janë bërë shkas për nxjerrjen tij.

6.2 VKM-ja, jo vetëm që nuk i atribuon, por edhe nuk provon asnjë shkelje të rëndë të Kushtetutës ose të ligjit, që, në kuptim të nenit 42, shkronja “a” të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, për ligj shkarkimin e organit të zgjedhur drejtpërdrejt të qeverisjes vendore.

6.3 Bazuar në nenin 30 të Kushtetutës, që sanksionon parimin e prezumimit të pafajësisë, kërkuesi, si çdo qytetar tjetër, quhet i pafajshëm, pasi shkeljet e rënda të ligjit që prezupozohen se qëndrojnë në themel të vendimit të kundërshtuar, nuk janë vërtetuar dhe provuar nga ndonjë vendim i formës së prerë i gjykatave, sepse arrestimi i tij është vlerësuar i paligjshëm nga Gjykata e Apelit Shkodër. Po ashtu, kërkesa për ekstradimin e tij drejt Republikës së Italisë është refuzuar nga autoritetet gjyqësore shqiptare. Gjithashtu, edhe fakti kriminal që i është atribuar kërkuesit nga organet hetimore italiane, si pjesëmarrës në një grup të strukturuar kriminal, është hedhur poshtë nga vetë vendimi i Gjykatës së Apelit të Barit, dhënë në ngarkim të shtetasit G.I., me të cilin akuzohet se ka bashkëpunuar kërkuesi.

7. **Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave**, duke kërkuar rrëzimin e kërkesës, parashtrori këto prapësime:

7.1 Kërkuesi e ka paraqitur kërkesën para Gjykatës Kushtetuese tej afatit 15-ditor të parashikuar nga neni 115/2 i Kushtetutës, pasi afati i sanksionuar nga kjo dispozitë kushtetuese llogaritet jo nga dita e marrjes dijeni për aktin e shkarkimit nga organi i shkarkuar, por nga dita e nxjerrjes së tij. Kjo për shkak se nxjerrja e një akti të tillë, duke mbartur një interes publik, shoqërohet me forma të ndryshme publikimi, të cilat sigurojnë prezumimin ligjor mbi marrjen dijeni.

7.2 Vendimi i Këshillit të Ministrave, objekt shqyrtimi, përmbush kushtin ligjor të arsyetimit, sepse shpjegimi i fakteve që janë bërë shkas për nxjerrjen e tij gjendet në relacionin që e shoqëron, i cili, bazuar në nenin 25 të ligjit nr. 9000/2003 “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”, është pjesë e pandarë e përmbajtjes së këtij akti. Kjo mënyrë arsyetimi është në përputhje të plotë me nenin 109 të Kodit të Procedurës Administrative.

7.3 Po ashtu, VKM-ja nuk bazohet në procedurën e ekstradimit të kërkuesit, por në faktet kriminale që autoritetet italiane të drejtësisë i atribuojnë atij, mbi bazë të të cilave ato kanë nisur procedimin penal dhe, për rrjedhojë, edhe procedurën e ekstradimit të kërkuesit. Nga ana tjetër, vendimi i organeve gjyqësore shqiptare për refuzimin e ekstradimit ka pasur si shkak gjendjen e rëndë shëndetësore të kërkuesit, e cila pengonte transportimin e tij në Itali dhe jo mosekzistencën e fakteve që qëndrojnë në themel të procedimit penal dhe të urdhrat të arrestit ndërkombëtar dhënë ndaj tij.

7.4 Kërkesa e “shkeljes së rëndë të ligjit”, sanksionuar në nenin 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000, mbi bazën e së cilës është përligjur shkarkimi i kërkuesit, nuk kërkon domosdoshmërisht një vendim gjyqësor të formës së prerë si një mjet ekskluziv për të certifikuar shkeljen e rëndë ligjore apo kushtetuese. Standardi i “gravitetit” të shkeljes ligjore që përshkon këtë dispozitë nuk është ai i përgjegjësisë penale, por i përgjegjësisë administrative. Për pasojë, në këtë hipotezë nuk mund të pretendohet cenimi i parimit të prezumimit të pafajësisë, sepse ky parim gjen zbatim vetëm gjatë procedimit penal.

7.5 Faktet kriminale që autoritetet italiane të drejtësisë i atribuojnë kërkuesit përbëjnë jo vetëm shkelje të rënda të ligjit, të cilat, bazuar në nenin 115/1 të Kushtetutës dhe nenin 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000, përlligjin shkarkimin e tij nga funksioni publik i kryetarit të komunës, por këto fakte, brenda sistemit të së drejtës penale, përbëjnë një ndër veprat penale më të rënda. Marrja e një mase të tillë administrative ndaj kërkuesit përlligjet edhe prej qëndrimit subjektiv që ai ka mbajtur ndaj shkeljes së kryer, gjë që konsiston në mosrespektimin e urdhërimeve të vendimit të gjykatës së huaj, mosrespektim që ka çuar në fillimin e procedurës së ekstradimit të tij.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Mbi pretendimin e subjektit të interesuar për moslegjitimitimin ratione temporis të kërkuesit

8. Gjykata Kushtetuese (Gjykata), përpara se të shprehet mbi pretendimet e parashtruara nga mbrojtësi i kërkuesit, vlerëson të marrë në shqyrtim prapësimin e subjektit të interesuar, Këshillit të Ministrave, lidhur me moslegjitimitimin *ratione temporis* të kërkuesit në paraqitjen e ankimit kushtetues.

9. Gjykata rithekson se gjykimi i çështjeve të tilla ka për objekt një akt administrativ me karakter individual, kushtetutshmërinë dhe ligjshmërinë e të cilit e shqyrton drejtpërdrejt Gjykata Kushtetuese. Aktet administrative, përfshirë edhe aktet e Këshillit të Ministrave, përveç akteve me natyrë normative dhe atyre që kanë rregullim ligjor të posaçëm, kundërshtohen pranë gjykatave të sistemit të zakonshëm gjyqësor. Në rastin e shkarkimit nga detyra të organit të qeverisjes vendore, kushtetutëbërësi, në mënyrë që t'u japë garanci më të mëdha në ushtrimin e detyrës këtyre organeve, ka përcaktuar Gjykatën Kushtetuese si organ kompetent për shqyrtimin e kërkesës. Në vlerësimin e Gjykatës, njoftimi i aktit të shkarkimit nga detyra të organit të qeverisjes vendore dhe fillimi i afatit kohor për ankimin administrativ kundër këtij akti duhet të mbështeten në rregullat e përgjithshme ligjore, sipas Kodit të Procedurave Administrative, për njoftimin e akteve administrative me karakter individual, të cilat vendosin detyrime, ndëshkime ose shkaktojnë dëme për palën e interesuar. Gjykata, në jurisprudencën e saj ka përcaktuar se si datë e fillimit të afateve të ankimit ndaj aktit individual që cenon të drejtat e personit, objekt i këtij akti, do të konsiderohet data e marrjes dijeni nga personi për ekzistencën e aktit, pavarësisht formave të tjera të publikimit (*shih vendimet nr. 15, datë 8.6.2009; nr. 22, datë 7.10.2008 dhe nr. 15, datë 3.5.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Bazuar në dokumentet bashkëngjitur kërkesës, Gjykata konstaton se vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 485, datë 25.7.2012, i është dërguar këshillit të komunës Rrethina në datën 10.8.2012, ndërkohë depozitimi në protokollin e komunës, pranë së cilës kërkuesi ushtron funksionin publik të Kryetarit, mban datën 13.8.2012. Kërkesa për kundërshtimin e vendimit të shkarkimit është paraqitur pranë Gjykatës Kushtetuese në datën 24.8.2012.

11. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se si datë e marrjes dijeni nga kërkuesi për VKM-në e shkarkimit nga detyra, do të llogaritet data 13.8.2012. Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson se kërkuesi legjitimohet *ratione temporis* për të vënë në lëvizje këtë gjykim kushtetues, sepse kërkesa është paraqitur pranë Gjykatës Kushtetuese brenda afatit kohor prej 15 ditësh, parashikuar nga neni 115/2 i Kushtetutës.

B. Mbi pretendimin për mungesën e arsytimit të VKM-së nr. 485, datë 25.7.2012

12. Kërkuesi pretendon se akti objekt kundërshtimi nuk përmbush kushtin ligjor të arsytimit, për shkak se i mungon baza faktike dhe shpjegimi i fakteve, që janë bërë shkas për nxjerrjen e tij.

13. Gjykata konstaton se, në referim të nenit 109 të Kodit të Procedurave Administrative (KPA), arsytimi i vendimeve duhet të jetë i qartë dhe të përfshijë shpjegimin e bazës ligjore dhe faktike të aktit.

14. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se projektvendimi “Për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës Rrethina, z. Kleves Muja” i është përcjellë për miratim Këshillit të Ministrave, shoqëruar edhe nga relacioni përkatës. Bazuar në nenin 25 të ligjit nr. 9000, 30.1.2003 “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”, relacioni shoqëruar është pjesë e pandarë e përmbajtjes së vendimit të Këshillit të Ministrave. Në relacionin e tij pasqyrohet fakti se autoritetet policore shqiptare kanë bërë arrestimin e kërkuesit, me qëllim ekstradimi në Itali, bazuar në marrëveshjen ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Italisë, miratuar me ligjin nr. 9871, datë 11.2.2008, hyrë në fuqi në datën 1.8.2011. Po ashtu, në relacion evidentohet fakti se kërkuesi rezultonte në kërkim ndërkombëtar nga Interpol-Roma, Itali, pasi autoritetet gjyqësore të Barit, Itali, kishin lëshuar ndaj tij urdhër arrestin ndërkombëtar, nr. 1101/5 RGNR-

DDA dhe nr. 4898/06 RGGIP, për trafikim narkotikësh, vepër penale e parashikuar nga nenet 80, 83 dhe 74, paragrafi 1 dhe 2 të aktit mbi drogat nr. 390/90, si dhe nenet 81 dhe 110 të Kodit Penal Italian. Sipas relacionit, pas arrestimit të kërkuesit, materialet i kanë kaluar Prokurorisë së Rrethit Shkodër dhe, në datën 2.6.2012, Gjykata e Shkallës së Parë Shkodër ka vendosur ndaj shtetasit Kleves Muja masën e sigurisë “arrest me burg”, me afat 40 ditë.

15. Bazuar në sa më sipër, Gjykata vlerëson se VKM-ja nr. 485, datë 25.7.2012, është e arsyetuar në përputhje me kërkesat e nenit 109 të Kodit të Procedurës Administrative (KPA). Për rrjedhojë, Gjykata arrin në përfundimin se nuk ka shkelje të standardit të arsyetimit si element i procesit të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës.

C. Mbi pretendimin e paligjshmërisë së aktit të shkarkimit

16. Kërkuesi, gjithashtu, ka pretenduar se shkarkimi i tij është bërë në kundërshtim me kërkesat e nenit 30 të Kushtetutës, që parashikon prezumimin e pafajësisë dhe me nenin 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”.

17. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se jo gjithmonë shkelja e rëndë e ligjeve apo Kushtetutës, në kuptim të nenit 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, shoqërohet me përgjegjësi penale, por barra e verifikimit të këtij fakti i takon organit propozues. Si rregull, përgjegjësia penale konkurron me përgjegjësinë administrative apo disiplinore. Veç kësaj, pavarësisht nga procedimi penal, organi administrativ, Këshilli i Ministrave, mund të nisë njëherazi një procedurë administrative për shkelje për të cilat konstatohet përgjegjësi administrative (shih vendimin nr. 22, datë 7.10.2008 të Gjykatës Kushtetuese).

18. Gjykata konstaton se kërkuesi është shkarkuar duke iu referuar parashikimeve të nenit 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, i cili parashikon se kryetari i komunës ose bashkisë shkarkohet me vendim të Këshillit të Ministrave në rastet kur kryen shkelje të rënda të Kushtetutës ose të ligjeve. Po ashtu, Gjykata, bazuar në relacionin që ka shoqëruar nxjerrjen e aktit objekt gjykimi, konstaton se shkak i shkarkimit janë faktet që i atribuohen kërkuesit nga autoritetet italiane të drejtësisë, mbi bazë të të cilave ka filluar procedura e ekstradimit të tij.

19. Kushtetuta, në nenin 39/2, parashikon se ekstradimi mund të lejohet vetëm kur është parashikuar shprehimisht në marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat Republika e Shqipërisë është palë dhe vetëm me vendim gjyqësor. Sipas nenit 122 të Kushtetutës, çdo marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar përbën pjesë të sistemit të brendshëm juridik pasi botohet në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë. Kuvendi i Shqipërisë ka miratuar ligjin nr. 9871, datë 11.2.2008 “Për ratifikimin e “Marrëveshjes ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Italisë, si shtesë e Konventës Europiane për Ekstradimin, të 13 dhjetorit 1957, dhe e Konventës Europiane për Ndihmë Juridike në Çështjet Penale të 20 prillit 1959, që ka si qëllim të lehtësojë zbatimin e tyre” (në vijim “marrëveshja e ekstradimit”). Sipas kësaj marrëveshjeje, e cila ka hyrë në fuqi në datën 1.8.2011, të dyja shtetet, si palë kontraktuese, kanë njohur dhe pranuar reciprocisht juridiksionin penal të autoriteteve të drejtësisë të shteteve të tyre mbi shtetasit e vet, gjë që ka sjellë një cedim reciprok të sovranitetit të tyre në fushën e drejtësisë penale ndaj shtetasve të vet që ndodhen në territorin e shtetit të tyre.

20. Përveç sa më sipër, Gjykata konstaton se shteti shqiptar, me përjashtim të rasteve të mospranimit të kërkesës për ekstradim, të përcaktuara në nenin 491 të Kodit të Procedurës Penale, njeh dhe pranon aktet penale të autoriteteve të huaja, në rastin konkret të atyre italiane të drejtësisë, të nxjerra ndaj shtetasve shqiptarë, ligjshmëria, vlefshmëria dhe bazueshmëria formale e të cilave kontrollohen prej autoriteteve shqiptare të drejtësisë gjatë procedurës administrativo-gjyqësore të ekstradimit.

21. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se autoritetet shqiptare të drejtësisë, gjatë verifikimit të kërkesave ligjore të evidentuara më sipër, nuk kanë konstatuar asnjë pengesë ligjore, shkak pavlefshmërie apo pabazueshmëri ligjore të tillë që do të çonte në mospranimin e kërkesës për ekstradim. Përkundrazi, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër dhe Gjykata e Apelit Shkodër, në vendimet e tyre gjyqësore kanë vlerësuar dyshimet e arsyeshme të bazuara në prova, të cilat përligjnin pranimin e kërkesës për ekstradimin e kërkuesit. Megjithatë, kërkesa është rrëzuar, për shkak se kërkuesi ndodhej në gjendje të pandërgjegjshme dhe të papërgjegjshme për të kuptuar dhe komunikuar me botën që e rrethonte, me një mungesë komunikimi total, në një gjendje varësie për t’u ushqyer dhe marrë frymë e që e bënte atë të paafat për të jetuar pa trajtimin dhe kujdesin mjekësor (gjendje e statusit vegjetativ). Për rrjedhojë, gjykatat e zakonshme kanë vlerësuar se çdo ekstradim i mundshëm i kërkuesit në këtë gjendje do të përbënte në vetvete një trajtim çnjerëzor dhe

poshtërues, që do të çonte në cenim të nenit 3 të KEDNJ-së dhe të nenit 25 të Kushtetutës.

22. Në vështrim të sa më sipër, Gjykata vlerëson si të bazuar pretendimin e subjektit të interesuar, Këshilli i Ministrave, se faktet kriminale që autoritetet italiane të drejtësisë i atribuojnë kërkuesit, të vlerësuara këto edhe nga gjykatat shqiptare, përbëjnë jo vetëm shkelje të rënda të ligjit, në kuptim të nenit 115/1 të Kushtetutës dhe nenit 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, por ato, brenda sistemit të së drejtës penale, klasifikohen ndër veprat penale më të rënda.

23. Bazuar në sa më sipër, Gjykata çmon se, për sa kohë shkaku i shkarkimit të kërkuesit nuk ka të bëjë me dënimin e tij me vendim gjyqësor të formës së prerë, në kuptim të nenit 42/b të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, edhe pretendimi i kërkuesit për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë është i pabazuar.

24. Në përfundim, Gjykata vlerëson se kërkesa për shfuqizimin e VKM-së nr. 485, datë 25.7.2012 “Për shkarkimin e Kryetarit të Komunës Rrethina, z. Kleves Muja”, është e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 115/2 të Kushtetutës dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Xhezair Zaganjori, Vladimir Kristo, Admir Thanza, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj.

Anëtar kundër: Sokol Berberi

MENDIM PAKICE

Për arsye se nuk bie dakord me qëndrimin e mbajtur dhe argumentet e parashtruara nga shumica në këtë çështje, e çmoj të rëndësishme të dal me mendim pakice.

Përmes arsyetimit të saj, shumica ka konkluduar se shkarkimi i kërkuesit, si organ i zgjedhur i qeverisjes vendore, përbën një masë administrative të përligjur. Këtë konkluzion shumica e mbështet në disa argumente. Duke iu referuar qëndrimit të shprehur në vendimin nr. 22, datë 7.10.2008, shumica ka pohuar se “jo gjithmonë shkelja e rëndë e ligjeve apo Kushtetutës, në kuptim të nenit 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, shoqërohet me përgjegjësi penale, por barra e verifikimit të këtij fakti i takon organit propozues” (pg. 17 i vendimit). Në rastin në shqyrtim, vijon ajo, “autoritetet shqiptare të drejtësisë, gjatë verifikimit të kërkesave ligjore të evidentuara më sipër, nuk kanë konstatuar asnjë pengesë ligjore, shkak pavlefshmërie apo pabazueshmëri ligjore të tillë që do të çonte në mospranimin e kërkesës për ekstradim. Përkundrazi, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër dhe Gjykata e Apelit Shkodër, në vendimet e tyre gjyqësore kanë vlerësuar dyshimet e arsyeshme të bazuara në prova, të cilat përligjnin pranimin e kërkesës për ekstradimin e kërkuesit” (pg. 21 i vendimit). Më tej, shumica arsyeton se “faktet kriminale që autoritetet italiane të drejtësisë i atribuojnë kërkuesit, të vlerësuara këto edhe nga gjykatat shqiptare, përbëjnë jo vetëm shkelje të rënda të ligjit, në kuptim të nenit 115/1 të Kushtetutës dhe nenit 42/a të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, por ato, brenda sistemit të së drejtës penale, klasifikohen ndër veprat penale më të rënda” (pg. 22 i vendimit).

Shumica nuk ka gjetur shkelje të standardit të arsyetimit në relacionin shoqërues të aktit administrativ të shkarkimit të kërkuesit (VKM nr. 485, datë 25.7.2012) dhe, duke qenë se relacioni është pjesë e pandarë e përmbajtjes së këtij akti, rrjedhimisht, ka arritur në konkluzionin se edhe ky i fundit është i arsyetuar (pg. 15 i vendimit).

Bazuar në argumentet e mësipërme, shumica ka çmuar se, për sa kohë shkaku i shkarkimit të kërkuesit nuk ka të bëjë me dënimin e tij me vendim gjyqësor të formës së prerë, në kuptim të nenit 42/b të ligjit nr. 8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, edhe pretendimi i kërkuesit për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë është i pabazuar (pg. 23 i vendimit).

Nuk pajtohem me këto argumente të shumicës për arsyet në vijim.

Procesi administrativ i shkarkimit të organeve të pushtetit vendor duhet të realizohet në respektim të plotë të garancive kushtetuese të procesit të rregullt ligjor. Pavarësisht se ushtrimi i këtij lloj kontrolli dhe kompetence nga autoritetet politike shtetërore karakterizohet nga një hapësirë vlerësimi diskrecionale, kjo nuk nënkupton shmangie të garancive që gëzon organi i zgjedhur vendor, në kuptim të neneve 115 dhe 42 të Kushtetutës. Në thelb, kontrolli në këto raste, si procedurë administrative shkarkimi, duhet të baraspeshojë vlerat e pavarësisë dhe përfaqësimit të organeve të zgjedhura vendore me përgjegjshmërinë dhe llogaridhënien e tyre.

Garancitë kushtetuese i imponojnë autoriteteve shtetërore që, gjatë procedurave vendimmarrëse për shkarkimin e organit të zgjedhur vendor, të respektojnë disa kushte/kritere, të cilat janë evidentuar nga jurisprudenca kushtetuese. E drejta për një proces të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës, nuk është e kufizuar vetëm në procesin gjyqësor, por shtrihet edhe në atë me karakter disiplinor administrativ, siç është rasti në shqyrtim. Gjykata, në jurisprudencën e saj, ka theksuar se çdo organ i pushtetit publik, gjatë ushtrimit të funksionit të tij kushtetues e ligjor, është i detyruar të respektojë standardet e gjithëpranuara demokratike, të cilat kanë gjetur pasqyrimin e tyre në Kushtetutë. Njohja paraprake e personit, ndaj të cilit kërkohet të merret masa e shkarkimit, me materialet që e ngarkojnë atë me përgjegjësi, respektimi i të drejtës për t'u dëgjuar dhe mbrojtur, si me anën e dhënies së sqarimeve paraprake ashtu dhe gjatë shqyrtimit të çështjes, janë disa nga elementet bazë që garantojnë të drejtën kushtetuese të cilitdo për një proces të rregullt ligjor, cenimin e së cilës, Gjykata Kushtetuese e ka identifikuar në çdo rast, si shkelje të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 76, datë 25.4.2002 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata, si organi i vetëm që shqyrton ankesën e organit të qeverisjes vendore, e bën këtë shqyrtim si nga pikëpamja e faktit ashtu dhe nga pikëpamja e interpretimit dhe zbatimit të ligjit material e procedural dhe, duke respektuar standardet e një procesi të drejtë ligjor, i krijon kërkuesit mundësinë e mbrojtjes nëpërmjet paraqitjes së provave dhe argumenteve të veta. Në këtë gjykim, secila nga palët ka detyrimet e veta procedurale. Pala kërkuese ka detyrimin të argumentojë karakterin antikushtetues të vendimit, ndërsa pala e interesuar ka detyrimin të përcaktojë veprimet ose mosveprimet që përbëjnë shkelje të rëndë të Kushtetutës dhe ligjeve (*shih vendimet nr. 15, datë 8.6.2009; nr. 22, datë 7.10.2008; nr. 30, datë 28.12.2006 dhe nr. 39, datë 29.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata, gjatë ushtrimit të kontrollit kushtetues të aktit të shkarkimit të organit të qeverisjes vendore, sipas nenit 115 të Kushtetutës, fillimisht, duhet të vlerësojë nëse organi procedues, Këshilli i Ministrave, i ka respektuar kërkesat kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, dhe, më pas, vlerëson bazueshmërinë/meritën e aktit të shkarkimit.

Duke pasur parasysh standardet e mësipërme, çmoj se ato nuk janë respektuar në rastin konkret.

Relacioni i Ministrit të Brendshëm, që shoqëron projektvendimin e shkarkimit, nuk paraqet me hollësi cilat janë shkeljet e konstatuara dhe cili ligj është shkelur, vlerësimin se përse këto janë shkelje të rënda të ligjit, në përputhje me kriteret e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese që i japin kuptimin e saktë dhe të drejtë konceptit *“shkelje e rëndë e ligjit”*, dhe as konkluzionet e arsyetuara në këtë drejtim. Ky relacion fokusohet në bërjen me dije se: arrestimi i kërkuesit është bërë për shkak të një urdhër arresti ndërkombëtar të autoriteteve gjyqësore italiane, sipas të cilit ndaj kërkuesit ishte vendosur masa e sigurimit “arrest në burg”, për kryerjen e veprave penale të trafikut të organizuar të narkotikëve; në bazë të marrëveshjes së ekstradimit midis Shqipërisë dhe Italisë kërkuesi është arrestuar për t'u ekstraduar; si përfundim, shkarkimi bëhet për shkelje të rënda të ligjit. Megjithëse i takonte organit propozues të shkarkimit të kërkuesit (Ministrit të Brendshëm), të tregonte ligjin që është shkelur dhe të argumentonte se pse shkelja e konstatuar përbënte *“shkelje të rëndë të ligjit apo Kushtetutës”*, nga përmbajtja e relacionit gjykoj se ky vlerësim nuk është bërë në rastin në shqyrtim.

Shkarkimi i kryetarit të komunës ka karakter sanksionues dhe i shërben rivendosjes së ligjshmërisë së cenuar. Prandaj autoriteti shtetëror procedues duhet të bëjë një hetim të plotë për të konstatuar shkeljen, e cila më pas duhet t'i njoftohet zyrtarisht kryetarit të komunës për t'i dhënë mundësi të paraqesë kundërshtimet e tij në një ballafaqim procedural. Siç është shprehur edhe shumica në arsyetimin e saj *“jo gjithmonë shkelja e rëndë e ligjeve apo Kushtetutës shoqërohet me përgjegjësi penale, por barra e verifikimit të këtij fakti i takon organit propozues”*. Shumica është përpjekur të shmangë lidhjen midis shkakut të shkarkimit dhe dënimit me një vendim penal të formës së prerë, në kontradiktë me arsyetimin e saj në paragrafin 22 të vendimit. Në rastin konkret është mjaft e qartë se shkelja e rëndë e ligjit i atribuohet përgjegjësisë penale të kërkuesit, ndaj shkelja, në këtë rast, duhej të ishte e provuar në rrugë gjyqësore me një vendim fajësie të formës së prerë nga autoritetet italiane, për t'u përdorur si argument në relacionin e Ministrit të Brendshëm. Ushtrimi i pushtetit diskrecional nga administrata politike shtetërore për shkarkimin e kryetarit të komunës, duhej të justifikohet nga një situatë

e qartë ku shkelja të rezultonte e provuar në rrugë gjyqësore dhe jo të mbështetej mbi të dhëna fajësie që të çojnë drejt mundësisë/probabilitetit hipotetik të kryerjes së shkeljes.

Procedimi penal, i iniciuar, *inter alia*, edhe kundër kërkuesit, është zhvilluar në mungesë të këtij të fundit dhe ende nuk ka përfunduar me një vendim gjyqësor penal të formës së prerë. Në themel të procedurës së shkarkimit qëndrojnë faktet kriminale të marra nga zhvillimi i hetimeve paraprake në Itali mbi bazën e të cilave është vendosur masa e sigurimit dhe është nxjerrë urdhri i arrestit ndërkombëtar. Në këto kushte, marrja dhe përdorimi prej autoriteteve shqiptare i një materiali të tillë provues, në funksion të vendimmarrjes së shkarkimit, duhet të respektoje parimet që përshkojnë të drejtën kushtetuese të individit për një proces të rregullt ligjor e sidomos, në këtë aspekt, të drejtën për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur. Kërkuesi, në rastin konkret, nuk është njohur paraprakisht me materialin provues, që është administruar nga autoritetet shtetërore në funksion të miratimit të vendimit të shkarkimit dhe ky material nuk i është nënshtruar as debatit kontradiktorial. Megjithatë në procedimet e zhvilluara prej autoriteteve gjyqësore shqiptare, për shqyrtimin e ligjshmërisë së arrestimit dhe të ekstradimit të tij, ai është njohur me aktet penale të lëshuara prej autoriteteve italiane dhe faktet kriminale që i atribuohen atij, kërkuesi objektivisht nuk ka mundur të njihet me vetë provat dhe as t'i debatojë ato. Rrjedhimisht, ai nuk ka mundur të ushtrojë të drejtën e mbrojtjes.

I njëjti konkluzion, për cenim të së drejtës së mbrojtjes dhe parimit të kontradiktoritetit, vlen edhe për procedimin administrativ të shkarkimit të tij, sepse, edhe gjatë këtij procedimi, rezulton se kërkuesi nuk ka mundur të njihet me provat e vetë fakteve kriminale që i atribuohen atij dhe nuk ka mundur të debatojë mbi to. Po kështu, provat e këtyre fakteve kriminale nuk u morën dhe nuk u kërkuan të merreshin as gjatë gjykimit kushtetues, edhe pse Gjykata Kushtetuese, sipas nenit 115, pikat 2 e 3 të Kushtetutës, është organi i vetëm që shqyrton ankesën e organit të qeverisjes vendore kundër vendimit të Këshillit të Ministrave për shkarkimin ose shpërndarjen e tij (*shih vendimin nr. 30, datë 28.12.2006 të Gjykatës Kushtetuese*). Kërkuesit, objektivisht, nuk iu krijua mundësia e mbrojtjes nëpërmjet paraqitjes së provave dhe argumenteve të veta për rrethanat e faktit.

Në vijim të argumenteve të mësipërme, vlerësoj se procesi i shkarkimit të kërkuesit nuk është zhvilluar në respektim të standardeve të procesit të rregullt ligjor, ndaj dhe VKM-ja nr. 485, datë 25.7.2012 "Për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës Rrethina, z. Kleves Muja", duhej shfuqizuar.

Anëtar: Sokol Berberi

VENDIM (i shkurtuar)

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. 11-2013-3000-1543, datë 4.6.2013, vendosi vërtetimin e faktit të vdekjes së shtetasit Ledio Gjoni, i biri i Aleksandrit dhe Gjinovefës, i datëlindjes 28.4.1973.

VENDIM (i shkurtuar)

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. 11-2013-3068-1600, datë 7.6.2013, vendosi shpalljen të zhdukur të shtetasës Florinda Asllan Hoti, e datëlindjes 3.11.1978 dhe caktimin si kujdestare për administrimin e pasurisë, motrën e saj, kërkuesen Albana Gjeçi.